

Wiadomość tygodnia

REKTORZY POLSKICH MISJI KATOLICKICH W GNIEŹNIE

W Gnieźnie – stolicy Prymasów Polski – w dniach od 27 do 28 kwietnia br. odbywa się zebranie rektorów Polskich Misji Katolickich przybyłych z wielu krajów świata. Zaproszenie do wszystkich rektorów skierował arcybiskup metropolita Józef Kowalczyk, Prymas Polski.

Zebraniu przewodniczy biskup Wiesław Lechowicz, delegat Konferencji Episkopatu Polski ds. duszpasterstwa polonijnego. Ksiądz Prymas włączył się aktywnie w to spotkanie. W tym ważnym zebraniu uczestniczy, wśród kilkunastu rektorów przybyłych z różnych krajów świata, czterech chrystusowców z przełożonym generalnym ks. Tomaszem Sielickim na czele (ks. A. Glanc – Hiszpania, ks. K. Kozłowski – Węgry, ks. Z. Malczewski – Brazylia). Do południa odbyło się spotkanie robocze. Po obiedzie była możliwość zwiedzenia historycznej katedry, sanktuarium św. Wojciecha. Później kontynuowaliśmy nasze obrady, na które złożyło się wiele interesujących propozycji.

Drugi dzień spotkania rozpoczyna się Mszą Świętą w katedrze koncelebrowaną pod przewodnictwem Prymasa Polski. W homilii ks. abp Józef Kowalczyk uświadamia nam dziedzictwo religijne i narodowe, które ma swoje źródło w Gnieźnie. Po śniadaniu kontynuujemy zebranie, tym razem w sali obrad Kurii Arcybiskupiej. Do grupy zebranych rektorów PMK pod przewodnictwem ks. bpa Wiesława Lechowicza dołączyli: Ks. Prymas, bp Edward Janiak – przewodniczący Rady KEP ds. migracji i bp Wojciech Polak – sekretarz generalny KEP. Biskup Lechowicz zaproponował, abyśmy kontynuowali studium nad „Dyrektorium duszpasterstwa emigracyjnego Konferencji Episkopatu Polski”. Podczas dyskusji mogliśmy się przekonać jak różnie podchodzimy do tematu „emigrant”. Ponadto różnorodność, jaka występuje na co dzień w naszej posłudze w Kościołach partykularnych ukazuje nam nie tylko wielorakie bogactwo zagadnienia, ale także stwarza pewne trudności nad ujednoczeniem pojęć po to, aby wspomniany dokument stał się zrozumiałym tak dla duszpasterzy polonijnych, jak też by

nie wchodził w kompetencje właściwych pasterzy odpowiedzialnych w swoich Kościołach partykularnych za duszpasterstwo ludzi w drodze, w tym naszych rodaków i ich potomków, wśród których prowadzimy posługę.

W trakcie naszych debat odwiedził nas starosta powiatu Gniezno. W słowie skierowanym do zebranych nawiązał do źródła religijnego, jak i państwowego, jakim dla wszystkich Polaków jest Gniezno. Zapoznał nas z przygotowywanym projektem zorganizowania w Gnieźnie Muzeum Polonii. Myśl powstania takiej jednostki ma swoją argumentację, że właśnie Gniezno jest kolebką naszego życia narodowego oraz chrześcijańskiego. To właśnie tutaj, Polonusi żyjący poza granicami kraju, powinni w niedalekiej przyszłości kierować różne pamiątki związane ze swoim dorobkiem, czy też by w takim szczególnym miejscu, gromadzono różne dowody świadczące o wpływie Polonii na różnorodny rozwój krajów jej zamieszkania i prowadzenia działalności zawodowej, kulturalnej, religijnej czy społecznej. W dalszej części zebrania dyskutowaliśmy

nad propozycją organizacji światowej pielgrzymki duszpasterzy Polonii do Rzymu w dniach 21-24 października 2013 r.

W południe udaliśmy się do auli Wyższego Seminarium Prymasowskiego, gdzie odbyła się prezentacja książki jubileuszowej z okazji 50-lecia kapłaństwa Prymasa Polski ks. abpa Józefa Kowalczyka, Prymasa Polski oraz 20-lecia reorganizacji życia administracyjnego Kościoła katolickiego w Polsce. Spotkanie zakończyło się obiadem, w którym uczestniczyli hierarchowie Kościoła oraz rektorzy PMK.

Wieczorem 28 kwietnia, jako uczestnicy tego spotkania, włączymy się w charakterze pielgrzymów przybyłych z różnych stron świata w uroczystości religijne związane z odpustem ku czci św. Wojciecha, patrona Polski. Natomiast w niedzielę uczestniczyć będziemy w sumie odpustowej i jubileuszowej sprawowanej pod przewodnictwem Prymasa Polski, z homilią kardynała Stanisława Dziwisza. Podczas tej Eucharystii wręczone zostaną krzyże misyjne kapłanom wyjeżdżającym do pracy za granicą. W tej grupie jest

chrystusowiec – ks. Krzysztof Janicki, który został skierowany do posługi wśród Polonii w USA.

Na podsumowanie tego spotkania przyjdzie jeszcze czas. Opisałem w skrócie telegraficznym to wydarzenie, w którym miałem zaszczyt uczestniczyć. Inicjatywa Prymasa Polski była nawiązaniem do szczególnej pasterskiej i historycznej roli, jaką spełnia każdorazowy Prymas Polski, jako duchowy opiekun Polonii. Jestem

przekonany, że odpowiedzialni za koordynację duszpasterstwa polonijnego w różnych krajach świata wyjeżdżać będziemy z Gniezna ubogaceni tym ważnym spotkaniem. Czcigodny Gospodarz ujął nas wszystkich swoją bezpośredniością, gościnnością i nadzwyczajną serdecznością. Co jednak nie znaczy, że w trakcie spotkania nie zabrakło przejawów Jego pasterskiego zatroskania o liczną Polonię świata i zorganizowane przez Kościół dla niej specyficznego duszpasterstwa po to –

jak mawiał Prymas Polski kard. August Hlond – „aby na obczyźnie nie zaginał zaden nasz rodak”! Wobec ks. bpa Wiesława Lechowicza odpowiedzialnego z ramienia KEP za duszpasterstwo polonijne wyrażamy naszą wdzięczność za koordynację tego spotkania i okazywane nam zatroskanie, zrozumienie i otwartość. Ks. Zdzisław Malczewski TChr.

Za: www.chrystusowcy.pl

Wiadomości krajowe

Nowy prowincjał warszawskich franciszkanów

Obradująca w Niepokalanowie k. Warszawy XXII Kapituła warszawskiej Prowincji Matki Bożej Niepokalanej Zakonu Braci Mniejszych Konwentalnych wybrała nowego prowincjała. Został nim o. Wiesław Pyzio OFMConv.

Ojciec Wiesław Pyzio (na zdjęciu) urodził się w 17 kwietnia 1970 r. w Biłgoraju w woj. lubelskim. Po szkole podstawowej ukończył technikum samochodowe w Biłgoraju. Do zakonu franciszkanów wstąpił w roku 1990. Pięć lat później związał się z zakonem na całe życie, składając śluby wieczyste. Formację odbywał w Papieskim Wydziale Teologicznym Św. Bonawentury (Seraphicum) w Rzymie. W 1998 r. przyjął święcenia kapłańskie. W latach 1998-2004 pracował w Bazylice św. Antoniego w Padwie, pełniąc funkcje ekonoma tamtejszej wspólnoty. W latach 2004-2008 był gwardianem i przełożonym domu w klasztorze Santa Severa, niedaleko Rzymu. Przez następne 4 lata mieszkał w Warszawie i był wikariuszem prowincji. Był odpowiedzialnym za formację w prowincji.

Członkami Rady prowincjalnej w dniu 27 kwietnia zostali wybrani: o. Piotr Szczepański (wikariusz): o. Wiesław Chabros

(ekonom); o. Mirosław Bartos; o. Zbigniew Kopeć (sekretarz) i o. Michał Brzezicha. Podczas drugiego części kapitulu zostaną wybrani dwaj pozostali członkowie Rady.

Za: www.franciszkanie-warszawa.pl

Wizyta biskupów z Europy Wschodniej w sanktuarium chrystusowców w Szczecinie

We czwartek, 26 kwietnia wspólnotę chrystusowców posługujących w sanktuarium Najświętszego Serca Pana Jezusa w Szczecinie odwiedzili biskupi działający w ramach zespołu ds. wzajemnych kontaktów Episkopatów Litwy, Łotwy, Estonii, Białorusi i Polski.

Księża arcybiskupi i biskupi odwiedzili najpierw sanktuarium Serca Pana Jezusa, gdzie odmówili Koronkę do Bożego miłosierdzia w kaplicy wieczystej adoracji oraz wysłuchali historii kościoła i posługi chrystusowców na Pomorzu.

Druga część spotkania zatytułowana „Duszpasterstwo w centrum wielkiego miasta” odbyła się w domu zakonnym i miała charakter refleksji pastoralnej. Ks. proboszcz i kustosz sanktuarium Adam Staszczak przybliżył wyzwania i specyfikę posługi pokoleń chrystusowców w centrum Szczecina. Prelekcje wygłosili także: dyrektor Zespołu Szkół Nr 6 mgr inż. Janina Krajewska – traktując o współpracy szkoły i parafii, ks. Zbigniew Regucki – podejmując charakterystykę największego w Szczecinie duszpasterstwa akademickiego oraz ks. Kamil Żylczyński – dzieląc się wyzwaniami katechety i duszpasterza kandydatów do bierzmowania.

Więcej o wizycie biskupów za KA1: *Delegacja biskupów z Litwy, Łotwy i Białorusi gościła 26 kwietnia w Szczecinie. Ich wizyta to rodzaj wymiany doświadczeń pomiędzy Episkopatami poszczególnych krajów.*

Wieczorem wspólnie odprawili Mszę św. w szczecińskiej katedrze a bp Rimantas Norvila z Litwy zachęcał w kazaniu do dawania radosnego świadectwa wiary w codziennym życiu a nie tylko walczy i przeciwstawiania się.

Litewski biskup zwrócił uwagę, iż często o wierze w życiu politycznym czy kulturalnym mówi się jako o czymś prywatnym, pomijając jej wkład na rzecz kultury i społeczeństwa. U mnie na Litwie, czasem słyszę, że ktoś mówi w życiu politycznym o sprawach wspólnych, ale pomija wymiar chrześcijański. Pytając go już prywatnie czy jest katolikiem odpowiada twierdząco. Wydaje się, że prowadzi dwa życia: jedno – prywatne z wiarą, a drugie życie społeczne bez wartości chrześcijańskich – powiedział bp Norvila.

W spotkaniu biskupów uczestniczą m.in. abp Zbigniew Stankiewicz – metropolita ryski, biskup wołkowsky Rimantas Norvila, biskup koszedarski Jonas Ivanauskas oraz biskupi pomocniczy bp Arūnas Poniškaitis z Wilna i bp Kazimierz Wielikoselec – z Pińska. Towarzyszą im biskupi polscy: biskup ełcki Jerzy Mazur, biskup drohiczyński Antoni Dydycz oraz biskup pomocniczy diecezji łomżyńskiej Tadeusz Bronakowski.

Biskupi w piątek pojedą do Myśliborza, gdzie znajduje się Dom Macierzysty Zgromadzenia Sióstr Jezusa Miłosiernego, założonego według woli i przesłania św. siostry Faustyny Kowalskiej. Goście odwiedzą też Pszczelnik koło Myśliborza, gdzie w okresie międzywojennym w katastrofie lotniczej zginęło dwóch litewskich lotników. W tym miejscu upamiętnia ich pomnik. Tablica poświęcona tym dwóm litewskim bohaterom narodowym znajduje się też w szczecińskiej katedrze.

Za: www.chrystusowcy.pl

Eucharystki ze Skarżyska uczęły swego Założyciela

Postać bł. Jerzego Matulewicza mogli poznać parafianie ze Skarżyska Kościel-

nego (diecezja radomska). Podczas zorganizowanych przez siostry eucharystyki ze Skarżyska Kamiennej obchodów dnia poświęconego bł. Jerzemu okolicznościowe kazania w świątyni parafialnej głosił ks. Zbigniew Borkowski MIC.

Kaznodzieja podkreślał więź bł. Jerzego Matulewicza z Kościołem oraz jego troskę o życie konsekrowane i wychowanie młodego pokolenia.

Wieczorem odbyło się przedstawienie przygotowane przez miejscową młodzież gimnazjalną, oparte na tekstach bł. Jerzego. Oto opinie młodzieży, która wcieliła się w role osób konsekrowanych: „Obchody dni poświęconych bł. Jerzemu Matulewiczowi były bardzo dobrze zorganizowane. Najbardziej podobało mi się przedstawienie, które przekazywało trudne myśli pomiędzy Ojcem Jerzem a jego duchownymi córkami, czyli Siostrami Eucharystkami. Dość trudno było zrozumieć i przedstawić treść, ale daliśmy radę” (Karina).

„Dni poświęcone bł. Jerzemu Matulewiczowi odbyły się w sposób piękny i uroczysty. Miło mi było grać taką postać jak Ojciec Jerzy. Ale bardzo trudno było mi wczuć się w tę postać, gdyż słowa które on wypowiadał miały bardzo poważny charakter. Jednak przebyłem przez to i dzięki temu zrozumiałem co to znaczy być błogosławionym i jak do tego dążyć” (Arek).

Za: www.marianie.pl

Symposium misjologiczne w Pieniężnie

Święty Wojciech, wielki Apostoł ziem pruskich, patronuje od początku Domu Misyjnemu w Pieniężnie. Dlatego też liturgiczne wspomnienie Jego postaci, przypadające 23 kwietnia- według podań będące dniem Jego męczeńskiej śmierci, jest uroczystością odpustową naszego Domu. Z tej okazji również organizowane jest corocznie Symposium Misjologiczne, na którym poruszane są zagadnienia związane z tematyką misyjnego posłania Kościoła.

Tegoroczne Symposium, o temacie przewodnim „Początki doktrynalne misji”, miało miejsce w dniach 21-22 kwietnia. Przez te dwa dni przybyli prelegenci dzielili się swoimi przemyśleniami na wybrane tematy, które zostaną wydane w zbiorczym dziele przygotowywanym, jak i całe Symposium, przez O. Ludwika Fąsę SVD.

Zwieńczeniem tego spotkania była uroczysta Eucharystia odpustowa ku czci Św. Wojciecha pod przewodnictwem Ks. dra Tomasza Atlasa, dyrektora Papieskich Dzieł Misyjnych w Polsce. Po Niej oddaliśmy cześć relikwiom Św. Wojciecha.

Wszystkim prelegentom, gościom, organizatorom oraz uczestnikom dziękujemy za wspólne świętowanie i obecność. Wdzięczność swą kierujemy również do tych, którzy łączyli się z nami duchowo. Niech Św. Wojciech wyprasza nam apostołski zapal w głoszeniu Chrystusa Zmartwychwstałego! Za: www.werbisci.pl

Dominikanin prodziekanem Wydziału Teologicznego UAM

Poznański dominikanin ojciec Bogusław Kochaniewicz został prodziekanem Wydziału Teologicznego Uniwersytetu Adama Mickiewicza w Poznaniu.

Jego wyboru na czteroletnią kadencję dokonało 24 kwietnia kolegium elektorów złożone z pracowników naukowych i studentów Wydziału Teologicznego. O. prof. Kochaniewicz będzie prodziekanem ds. nauki i współpracy międzynarodowej, a swoją funkcję obejmie od września. O. dr hab. Bogusław Kochaniewicz pracuje na Wydziale Teologicznym UAM od czterech lat. Prowadzi wykłady z teologii fundamentalnej i dogmatycznej oraz pełni funkcję kierownika Zakładu Teologii Fundamentalnej i Ekumenizmu.

Za: www.dominikanie.pl

W Łądzie święto Inspektorii pilskiej salezjanów

Święto Inspektorii pw. św. Wojciecha, imieniny księdza inspektora Marka Chmielewskiego SDB, spotkanie formacyjne księży dyrektorów inspektorii pilskiej, jubileusz 75-, 50- i 25-lecia profesji zakonnej oraz 90. rocznica przybycia i rozpoczęcia przez salezjanów pracy w Łądzie – oto główne uroczystości, które duchowi synowie Księdza Bosko wraz z zaproszonymi gośćmi i młodzieżą świętowali w dniach od 20 do 21 kwietnia w pocysterskim klasztorze.

Piątek dyrektorzy salezjańscy rozpoczęli od spotkania z wikariuszem inspektoriatnym ks. Jarosławem Pizoniem SDB oraz z ks. Zenonem Klawikowskim SDB, kierownikiem Ośrodka Duchowości Salezjańskiej. Następnie wszyscy wzięli udział w uroczystej Eucharystii. O oprawę muzyczną liturgii zadbał ks. Mariusz Kowalski SDB razem z chórzystami z seminarium oraz młodzieżą z gimnazjum salezjańskiego z Konina. Mszy świętej przewodniczył ks. inspektor, a homilię wygłosił ks. Pizoń. Mówił on o prawdzie i świadectwie, które swym życiem dają dostojni Jubilaci profesji zakonnej.

Po obiedzie odbyła się druga sesja spotkania księży dyrektorów. Ks. Wiesław Psionka SDB na spotkaniu poruszał tema-

ty związane z duszpasterstwem młodzieżowym. Ks. Dariusz Gojko SDB mówił o animacji powołaniowej, ks. Stefan Makuracki SDB o szkolnictwie, a ks. Przemysław Cholewa SDB o animacji medialnej i misyjnej. Pośród prelegentów był również ekonom inspektoriatny ks. Witold Drzyzgiewicz SDB.

Sobotę rozpoczęła wspólnotowa jutrznia z refleksją biblijną, przygotowaną przez alumnów WSD TS. O godzinie 10.00 sałazjanie z zaproszonymi gośćmi, wzięli udział w Eucharystii, kończącej jubileusz łądzki. Głównym celebransem był ks. inspektor Marek Chmielewski SDB, wygłosił on także homilię. Podczas Mszy świętej grał zespół smyczkowy Arte dei Suonatori, orkiestra seminaryjna oraz śpiewał chór młodych sałazjanów.

O godz. 11.30 w sali opackiej odbyło się spotkanie, które prowadził rektor naszego seminarium ks. Ryszard Sadowski SDB. Uczestnicy mieli okazję poznać krótko historię Łądu, którą przybliżył ks. Janusz Nowiński SDB. Wręczono także nagrody Salesiani Merentibus. O godz. 12.30 w kościele parafialnym, odbył się koncert zespołu Arte dei Suonatori. Wspólne świętowanie zakończył uroczysty, rodzinny obiad.

Tak oto w klimacie rodzinnym i sałazjańskiej radości współbracia z inspektorii pilskiej obchodzili imieniny księdza inspektora i święto Inspektorii pw. św. Wojciecha – wielkiego orędownika przed tronem Bożym. Za: www.salezjanie.pl

W Licheniu rekolekcje dla osób popierających naprotechnologię

Jak poradzić sobie ze zniecierpliwieniem par? Które nie mogą doczekać się dziecka, jaką rolę spełnia wiara, gdy dziecko umrze przed narodzinami? O tych i innych kwestiach związanych z pracą instruktorów i konsultantów naprotechnologii rozmawiano w Licheniu. Grupa osób zaangażowanych w rozwój naprotechnologii, czyli naturalnej metody wsparcia, płodności wzięła tam udział w weekendowych rekolekcjach.

Zasadniczym celem każdego spotkania rekolekcyjnych jest odnowienie osobistej więzi z Chrystusem. Także te rekolekcje ukierunkowane były na odnowę i umocnienie w wierze. Jednocześnie były okazją do wymiany doświadczeń pracy instruktora i konsultanta medycznego. „Spotykamy się w gronie osób, które razem pracują, więc wzajemnie się wspieramy w trudach tej

pracy, bo to nie jest łatwa praca” – podkreśla Mirosława Szymaniak.

Naprotechnologię łączy się zazwyczaj ze wsparciem dla małżeństw dotkniętych problemem niepłodności, choć oferta jest naprawdę znacznie większa. Opracowana przez amerykańskiego ginekologa Thomasa Hilgersa metoda uprawiania ginekologii pozwala rzeczywiście zadbać o zdrowie prokreacyjne kobiety w sposób nie naruszający jej godności. Kompleksowe podejście do zdrowia reprodukcyjnego pozwala skutecznie diagnozować i leczyć bardzo wiele dolegliwości związanych z chorobami układu rozrodczego. Polska jest najbardziej dynamicznie rozwijającym się środowiskiem naprotechnologicznym na świecie. Obecnie gromadzi ono u nas blisko 100 osób, zrzeszonych w Fertility Care Center of Poland. Jak informuje Edyta Bałazińska, jest to centrum, które skupia zarówno instruktorów działających w naszym kraju, jak i lekarzy, z którymi ci instruktorzy współpracują.(...)

W Polsce naprotechnologią profesjonalnie zajmuje się ok. 100 osób, z czego jedną trzecią stanowią konsultanci medyczni. Licheńska poradnia NaProTECHNOLOGII istnieje od grudnia 2010 roku. Od tego czasu opieką zostało objętych 76 par. Oczekiwane są narodziny 13 dzieci. P. Kieniewicz. Za: [Radio watykańskie](#)

Poetycki benefis ks. Jerzego Hajdugi CRL

W sobotę 21 kwietnia br. w drezdeneckim Centrum Promocji Kultury odbył się benefis ks. Jerzego Hajdugi CRL, kapłana i poety. Benefis zorganizowano, aby uczcić potrójny jubileusz poety: 60 lat życia, 40 lat od debiutu poetyckiego oraz 25 lat posługi kapłańskiej. To także 14. rok pracy ks. Jerzego w Dreźnie.

Benefis został połączony z promocją jego najnowszego tomiku wierszy zatytułowanego „Powieki wieków”. – To jest tomik, który powstał już tutaj w Dreźnie. Często pojawia się w nim aspekt szpitalny. Moi uczniowie zebrali to i ułożyli te 30 wierszy i zrobili mi taką niespodziankę – powiedział ks. Jerzy o swoim najnowszym tomiku poetyckim.

Benefis stał się świetną okazją do podziękowania ks. Jerzemu za całą dotychczasową twórczość, wspomnieć jego osobę

oraz poezję, którą tworzy. O poecie opowiedzieli m. in. prof. Ludwik Lipnicki, proboszcz drezdenecki ks. Robert Mazurkiewicz CRL oraz burmistrz Dreźnie Maciej Pietruszak.

Podczas spotkania ks. Jerzy otrzymał także szczególny prezent, którym była odznaka honorowa „Zasłużony dla Kultury Polskiej” przyznana przez Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego.

Ksiądz Jerzy Hajduga jest autorem 14 tomików poetyckich, felietonów oraz innych form publicystycznych i literackich. Publikował między innymi w „Tygodniku Kulturalnym”, „Poezji”, „Literaturze”, „Więzi”, „Przeglądzie Powszechnym”. Jego wiersze ukazują się także w naszym piśmie. Warto dodać, że ks. Jerzy publikuje w „Aspektach” od wielu lat. Jest także autorem spektaklu poetyckiego „Ten pusty krzyż”, wystawionego w teatrze im. S. Jaracza w Olsztynie. Za: [www.kanonicy.pl](#)

3 tysiące motocyklistów na Kalwarii Pałacowskiej

Okolo 3 tysięcy motocyklistów przyjechało dziś do Sanktuarium Męki Pańskiej i Matki Bożej Kalwaryjskiej w Kalwarii Pałacowskiej na Podkarpacie. Rozpoczęcie Sezonu Motocyklowego. W czasie Eucharystii modlono się w ich intencji, a po liturgii odbył się obrzęd poświęcenia maszyn. Chętni oddawali krew w specjalnym autobusie w ramach akcji „Motoserce”.

Uczestniczymy w ogólnopolskiej akcji „Motoserce”, która jest organizowana dla potrzebujących dzieci w szpitalach w całej Polsce – mówi Robert Sadowy, prezes klubu motocyklowego Ronin Riders z Rzeszowa, główny organizator spotkania.

Przez cztery godziny krew oddało 28 osób. Robert Sadowy podkreśla, że dla 90 proc. motocyklistów religijne rozpoczęcie sezonu ma ogromne znaczenie, bo każdemu zależy, żeby bezpiecznie przejechać cały rok. Zauważa, że chociaż motocykliści mają opinię niebezpiecznych użytkowników dróg, to jest jedynie mikroskopijna część tej grupy. Robią złą robotę nam, którzy jeździmy bezpiecznie i szanujemy innych użytkowników dróg – zapewnia.

Sadowy wyjaśnia dlaczego na miejsce swojego spotkania motocykliści wybrali właśnie Kalwarię. – Szukaliśmy długo odpowiedniego miejsca w okolicy Bieszczad a Kalwaria jest bardzo urokliwa. Gwardian wyraził zgodę na taką inicjatywę. Za: [www.deon.pl](#)

Światowe Igrzyska Młodzieży Sa- lezjańskiej rozpoczęte w Krakowie

Światowe Igrzyska Młodzieży Salezjańskiej od lat gromadzą młodych piłkarzy, siatkarzy, koszykarzy i tenisistów z różnych części świata. Od 28 kwietnia do 3 maja areną ich zmagania będzie Kraków. Jednak,

w odróżnieniu od klasycznych igrzysk, sportowa rywalizacja nierozdzielnie łączy się tu ze wspólną zabawą, wymianą międzykulturową i modlitwą

Pierwsi na Igrzyskach pojawili się Hiszpanie; dotarli do Krakowa już w piątek 27 kwietnia wieczorem. A w sobotę od rana biuro Igrzysk przeżywa totalne oblężenie. Piłkarze z Niemiec, drużyny z Suwałk, Elku, niemieckiego Essen. A to dopiero początek. W sumie przyjedzie do Krakowa 1200 osób z 11 krajów.

Głównym organizatorem imprezy jest Salezjańska Organizacja Sportowa (SALOS) – stowarzyszenie, które w wielu miastach Polski, w tym w Krakowie, zarządza dziećmi i młodzieżą pasją do sportu opartego na uczciwym współzawodnictwie i zasadach fair play. To w SALOSie pierwsze kroki stawiał członek kadry narodowej, siatkarz Patryk Czarnowski. Krakowskie Mistrzostwa wspierają też m.in. nasz znakomity bramkarz, Jerzy Dudek i jedyny polak w NBA, Marcin Gortat.

Patronat honorowy nad imprezą objął Prezydent RP Bronisław Komorowski.

Za: [www.salezjaniepl](#)

Mecz karmelici-franciszkanie we Wronkach

We wtorek 23. 04. na wronieckim boisku miejskim ORLIK rozegrano międzyzakonny mecz piłki nożnej, w którym zmierzyły się drużyny: kleryków z seminarium karmelitów bosych z Poznania i kleryków z franciszkańskiego seminarium we Wronkach, która została wsparta przez ojca Arkadiusza Czaję, doktora prawa kanonicznego.

Spotkanie z góry wydało się przesądzone, gdyż bracia karmelici od samego początku wykazywali się taktyczną umiejętnością gry, skąd ostatecznie mecz zakończył się wynikiem 14 : 8 dla duchowych synów proroka Eliasza. Po zmaganiach sportowych, nasycono się duchem podczas wspólnie odmówionych niesporów i w czasie tradycyjnego we wtorek w kościołach franciszkańskich nabożeństwa ku czci świętego Antoniego Padewskiego. Spotkanie dopełniono rekreacyjnie, czyli braterskim dialogiem i strawą cielesną

Za: [www.franciszkanie.net](#)

PAMIĘĆ O WIELKIM MISJONARZU

W dniu 30 kwietnia przypada szósta rocznica śmierci śp. ks. Mariana Żelazka SVD - misjonarza werbisty, człowieka pojednania i pokoju.

Ks. Marian Żelazek urodził się 30.01.1918 r. w Pałędziu koło Poznania, jako siódme dziecko z czternaściorga potomstwa Stanisława i Stanisławy zd. Szymkowiak. W 1932 r. ukończył gimnazjum i wstąpił do Niższego Seminarium Duchownego Księży Werbistów w Górnej Grupie. W maju 1940 roku, wraz z innymi werbistami z Chłudowa, został aresztowany i wywieziony najpierw do VII Fortu w Poznaniu, a następnie do obozu koncentracyjnego w Dachau.

Wielokrotnie podkreślał, że przeżycia obozowe obudziły w nim głęboką wiarę w godność każdego człowieka. Tam dojrzało w nim także powołanie misyjne. W swoich wspomnieniach pisał: *„Jako kleryk w koncentracyjnych obozach Dachau i Gusen, w ciągu długich nie kończących się 5 lat, kiedy mówiłem sobie: prawie już nie wierzę, że stąd wyjść mogę, chciałem zawsze, choćby na czworakach, wyjść z tego grobu obozowego i zostać misjonarzem. Ile razy któryś z moich kolegów seminaryjnych umierał w obozie (z grupy 26 zginęło czternastu), (...) stawałem się jakby spadkobiercą i jego powołania”*.

Święcenia kapłańskie otrzymał 18.09.1948 r. po ukończeniu studiów teologicznych na Uniwersytecie Anselmianum w Rzymie. Wkrótce po święceniach wyjechał na misje do Indii. Po przybyciu do Bombaju w 1950 r. został skierowany do pracy misyjnej wśród tubylczego ludu Adiba. W 1964 r. został mianowany inspektorem wszystkich 171 szkół katolickich w okręgu Simbar. W 1968 r. objął stanowisko proboszcza rozległej parafii w Bondamunda, gdzie wybudował kościół pw. Matki Bożej Częstochowskiej. W 1975 r. został skierowany do pracy w świętym mieście hinduizmu Puri. Tam zajmował się pracą wśród trędowatych, ludzi odrzuconych, marginalizowanych i po-zostawionych samym sobie. W roku 1980 otworzył dla nich leprozorium, a w 1984 szkołę dla dzieci z rodzin trędowatych. Jego ogromne zaangażowanie i prostota życia sprawiły, że cieszył się

autorytetem i uznaniem wśród elit znawców hinduizmu. To pozwoliło mu na wybudowanie w Puri kościoła pw. Niepokalanego Poczęcia NMP (konsekrowanego 11.12.1985 r.) oraz założenie biblioteki katolickiej, jako podwalin pod późniejsze Centrum Dialogu Międzyreligijnego i Duchowości Świętego Arnolda Janssena. W 1988 r. otworzył schronisko dla bezdomnych trędowatych, a rok później mały szpital, który dał początek wiosce trędowatych.

W 1990 r. złożył rezygnację z funkcji pro-

Żelazek SVD, podjęła w tym roku pierwsze kroki, aby rozpocząć jego proces beatyfikacyjny.

Śp. ks. Marian Żelazek SVD był wielokrotnie wyróżniany prestiżowymi nagrodami, zarówno polskimi jak i międzynarodowymi. Wśród nich można wymienić chociażby: Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski, Nagrodę Dr. Radanatha Ratha Seva Sammana za posługę na rzecz trędowatych, nominację do Pokojowej Nagrody Nobla w 2002, honorowe obywatelstwo

boszcza, by stać się „Bonopasi” - pustelnikiem żyjącym w aśramie. Nie zaprzestał jednak swej opieki nad trędowatymi. Na kilka miesięcy przed śmiercią, w dniu 21.01.2006 r., udało mu się otworzyć nowe Centrum Dialogu - Ishopanthy Ashram.

Ks. Marian Żelazek SVD zmarł w niedzielę, 30.04.2006 r., w momencie gdy zakończył swoje odwiedziny w kolonii trędowatych. Jego posługa misyjna w Indiach trwała 56 lat. Pogrzeb śp. Ks. Mariana odbył się 2.05.2006 r. na cmentarzu werbistowskim w miejscowości Jharsuguda w Indiach. Indyjska Prowincja Zgromadzenia Słowa Bożego, w której pracował Ks. Marian

miasta Poznania i wiele, wiele innych. Najbardziej jednak cenił sobie tytuł, jaki otrzymał od swoich podopiecznych: „Bapa” tzn. Ojciec.

22 lutego 2007 r. Senat Rzeczypospolitej Polskiej, uznał ks. Mariana Żelazka SVD *„za godny naśladowania wzór Polaka, przełamującego bariery między ludźmi, w duchu chrześcijańskiego ekumenizmu i uniwersalizmu”*. Ks. Marian Żelazek był wielkim katolickim zakonnikiem - misjonarzem, który pozostał do końca wierny dewizie swego życia: *„Nie jest trudno być dobrym, wystarczy tylko chcieć!*

Jan Wróblewski SVD

Wiadomości zagraniczne

Beatyfikacja o. Pierre-Adrien Toulorge'a, norbertanina

W Coutance na północnym zachodzie Francji odbyła się w niedzielę beatyfikacja

o. Pierre-Adrien Toulorge'a, norbertanina. W 1793 r. francuscy rewolucjoniści zgilotowali go w tym normandzkim mieście za wierność Kościołowi. W imieniu Ojca Świętego uroczystości w tamtejszej katedrze

przewodniczył kard. Angelo Amato SDB, prefekt Kongregacji Spraw Kanonizacyjnych. „W jednym ze swych listów o. Toulorge pisał w przeddzień męczeństwa: «Odczytano mi wyrok śmierci. Jutro

opuszczę tę ziemię, aby pójść do nieba cieszyć się obecnością Boga i mojego Kościoła. Jak to możliwe, że ja, grzesznik, mam radość uwieńczenia życia męczeństwem? Wyznaję przed Bogiem, że nieogodny takiej łaski. Ale cóż powiedzieć? Taki jest los tych, którzy mają szczęście, że nie porzucili wiary katolickiej, apostołskiej i rzymskiej» – przypomniał kard. Amato w wypowiedzi dla Radia Watykańskiego. – Oto nieprzemijająca aktualność męczennika sprzed dwóch wieków.

Jego męczeństwo to zachęta, by przeżywać konsekwentnie i wiernie komunie z Jezusem, mimo wszelkich ran i cierpień, jakie współczesne społeczeństwo zadaje Ewangelii przez błędne ideologie co do poczęcia ludzkiego życia, aborcji, małżeństwa, eutanazji. Uczmy się od błogosławionego męczennika stawiać czoło tej kulturze śmierci przez łaskę i modlitwę, wytrwale i mężnie podejmując ofiary, by pozostać wierni Chrystusowi – Drodze, Prawdzie i Życiu". Za: www.kalesninkai.lt

Saletyni mają nowego generała

XXI Kapituła Generalna obradująca w dniach 16 kwietnia – 4 maja 2012 roku w Willimantic w Stanach Zjednoczonych wybrała nową Radę Generalną Zgromadzenia Księży Misjonarzy Saletynów.

Nowym przełożonym generalnym został ks. Silvano Marisa MS, pełniący dotychczas obowiązki wikariusza generalnego. Ks. Silvano pochodzi z Włoch. Urodził się 27 września 1946 roku, pierwsze śluby złożył 8 września 1967 roku, został wyświęcony na kapłana 16 grudnia 1973 roku.

Wikariuszem generalnym został ks. Adilson Schio MS z Brazylii.

Asystentami generalnymi zostali: ks. Joseph Bachand MS z USA, ks. Henryk Przeździecki MS z Polski oraz ks. Efen Musngi MS z Filipin. Za: www.saletyni.pl

Reforma Konferencji Przełożonych Żeńskich w USA szansą na pogłębienie dialogu

Zacieśnienie dialogu między siostrami zakonnymi i ich biskupami będzie najlepszym owocem zapowiadanej reformy Konferencji Przełożonych Zakonów Żeńskich w Stanach Zjednoczonych. Tak uważa abp James Peter Sartain z Seattle,

któremu kilka dni temu została powierzona misja przeprowadzenia tej reformy.

Hierarcha uważa, że na początku najważniejsze będzie stworzenie klimatu dobrych relacji i wzajemnego zrozumienia. Amerykańscy biskupi i Stolica Apostolska bardzo liczą na to zacieśnienie relacji na wszystkich możliwych poziomach. „Będziemy podążać w dobrym kierunku, uznając wspólną spuściznę żeńskiego życia zakonnego w Stanach Zjednoczonych” – stwierdził arcybiskup. Dodał, że to siostry zakonne z jego diecezji były pionierkami głoszenia Ewangelii, troski o ubogich i chorych oraz tworzenia placówek edukacyjnych. Podobnie było w całej Ameryce.

Konferencja Wyższych Przełożonych Zakonów Żeńskich skupia ponad 1.500 członkiń reprezentujących ponad 46 tys. amerykańskich zakonnice. Za: **Radio Watykańskie**

Intronizacja relikwii Bł. Jana Pawła w karmelu na Islandii

We czwartek, 25 kwietnia, w ramach przygotowań do obchodów pierwszej rocznicy beatyfikacji Jana Pawła II na Islandii, w klasztorze sióstr Karmelitanek Bosych w Hafnarfjörður, została intronizowana jego relikwia w postaci kropli krwi wsączonej w kawałek białej tkaniny.

O czcigodną relikwię dla klasztoru zabiegała bardzo jego przeorysza, matka Violetta Dobringer, a otrzymał ją od ks. prał. Sławomira Odera, postulatora w procesie beatyfikacyjnym i kanonizacyjnym Ojca Świętego, o. Szczepan T. Praśkiewicz, karmelita bosy, konsultor Kongregacji Spraw Kanonizacyjnych. On też przywiózł relikwię na Islandię. Po uroczystej Eucharystii czcigodną relikwię ucałowały mniszki klasztoru i zgromadzeni wierni. Następnie złożono ją w ozdobnym relikwiarzu w chórze zakonnym, w którym mniszki codziennie uczestniczą w Mszy św., celebrują liturgię brewiarzową i spędzają długie godziny na modlitwie kontemplacyjnej.

Intronizacja czcigodnej relikwii w jednym klasztorze kontemplacyjnym na Islandii stała się okazją do przypomnienia nauczania bł. Jana Pawła II o modlitwie i do przywołania jego związków z duchowością karmelitańską już od samego dzieciństwa. Wszak – jak mówił w homilii o. Praśkiewicz – Karol Wojtyła wzrastał w cieniu wadowickiego klasztoru karmelitów bosych, gdzie przyjął szkaplerz, a potem zetknął się z orędowniczymi mistrzami Karmelu – św. Teresy od Jezusa i św. Jana od Krzyża, odkrywając głęboki humanizm karmelitańskiej szkoły duchowości. To sprawiło, że niejako „zaraził” się modlitewnym wymiarem karmelitańskiego charyzmatu i modlitwa, a poprzez nią zjednoczenie Ojca Świętego z Bogiem, były prawdziwym źródłem bogactwa jego osobowości i światła jego nauczania, a także jego niezmiernie odwagi i niezłomnej działalności apostołskiej, jak również jego naturalności i bezpośredniości w kontaktach z ludźmi i z przyrodą,

jego atrakcyjności, uroku, mocy pociągania i wpływania na innych, jego zaangażowania w obronę godności i praw człowieka, i w końcu jego osobistej świętości! (...)

Niech obecność relikwii „ex sanguine” bł. Jana Pawła II na Islandii – życzył o. Praśkiewicz – nie tylko przypomina mieszkańcom wyspy przesłanie Ojca Świętego, ale niech czyni wszystkich ludźmi modlitwy, co skądinąd podkreślał z naciskiem Jan Paweł II w liście apostołskim Novo Millennio Ineunte prosząc, by właśnie modlitwa stała się zasadniczym elementem programu duszpasterskiego na nowe tysiąclecie. Co więcej niech w parze z modlitwą idzie zaangażowanie Islandczyków w budowanie cywilizacji miłości, we wzajemnym szacunku i współpracy oraz w dialogu ekumenicznym, by wszyscy na co dzień kierowali się Ewangelią Jezusa Chrystusa

Nowa statystyka werbistów

Według najnowszych danych opublikowanych niedawno przez Generalat Zgromadzenia Słowa Bożego na początek 2012 roku liczba werbistów na całym świecie wynosiła 6015, w tym 4754 zakonników w ślubach wieczystych, 1008 w ślubach czasowych i 253 nowicjuszy.

W porównaniu z analogicznym okresem w roku 2006 całkowita liczba werbistów spadła o 87, mimo iż liczba kleryków i braci zakonnych przed złożeniem ślubów wieczystych wzrosła o 191 osób (głównie w krajach Azji i Pacyfiku oraz w Afryce).

„Odnoszę wrażenie, że nasze maksimum wynosi około 6000 członków. - mówi o. Anotnio Pernia, Przełożony Generalny Zgromadzenia. - W ciągu ostatnich 6 lat liczba werbistów oscylowała wokół tej liczby. Co więcej, wygląda na to, że o ile liczba współbraci w Europie, krajach obu Ameryk i – być może w niedalekiej przyszłości – w krajach azjatyckich będzie spadać, o tyle spodziewamy się niewielkiego, aczkolwiek stałego wzrostu w Afryce.” Wyraźnie na taką tendencję wskazują liczby. O ile bowiem w ciągu ostatnich lat liczba werbistów w Europie zmalała o 14,7%, a w krajach obu Ameryk o 12,1%, o tyle w Azji wzrosła o 5,3%, zaś w Afryce o 29,1%.

Dlaczego tak się dzieje? „Po prostu w krajach starego chrześcijaństwa (Europa i Ameryka) – wyjaśnia o. dr hab. Waldemar Wesoly SVD, profesor Uniwersytetu Warmińsko-Mazurskiego w Olsztynie - powołań jest coraz mniej lub zupełnie ich brakuje. Za to w nowych krajach chrześcijańskich, w Afryce i Azji, powołania ciągle są.” Werbiści na świecie pochodzą z 69 narodowości. Najwięcej jest Indonezyjczyków

(24,6%), Hindusów (15,4%) i Polaków (9%). Prosty rachunek wskazuje zatem, że co 4 werbista pochodzi z Indonezji, co 6 z Indii, a co 11 z Polski. 53,3% wszystkich werbistów pochodzi z 4 krajów azjatyckich; Indonezji, Indii, Filipin i Wietnamu.

Spośród 58 prowincji i regii Zgromadzenia najliczniejsza narodowościowo jest Prowincja Chicago (29 narodowości – jako narodowość przyjmuje się kraj urodzenia). Na kolejnych miejscach plasuje się Japonia, Papua Nowa Gwinea, Ghana, Kenia – odpowiednio 24, 23, 23 i 22 narodowości. Do Prowincji Polskiej należą werbiści z 10 narodowości.

Polskich werbistów jest obecnie 542 kapłanów, braci, kleryków i nowicjuszy. Z tego na misjach pracuje 308 współpracowników.

Za: www.werbisci.pl

Franciszkańskie centrum kultu Bożego Miłosierdzia w Paragwaju

Ponad półtora tysiąca Paragwajczyków i Brazylijczyków w tym roku wzięło udział w uroczystościach ku czci Bożego Miłosierdzia w budowanym przez franciszkanów narodowym Centrum Charytatywno-Duchowym Jezusa Miłosiernego w Aregua. W Godzinie Miłosierdzia (15.00) wierni uczestniczyli w uroczystej mszy św. sprawowanej pod przewodnictwem Nuncjusza Apostolskiego w Paragwaju Abpa Eliseo Antonio Ariotti i transmitowanej przez paragwajskie Radio Maria.

Przez cały dzień ludzie korzystali z sakramentu spowiedzi i pokuty oraz adorowali Najświętszy Sakrament. Od 4 października 2011 r. w kaplicy Przenajświętszej Krwi Chrystusa trwa nieustanna, wieczysta adoracja. Uroczystości zakończyły się wieczorem wspólnym posiłkiem (agape).

W Aregua w Paragwaju polscy franciszkanie rozpoczęli budowę Centrum Charytatywno-Duchowego Jezusa Miłosiernego w 2006 r. Kamień węgielny pod dzieło

paragwajskiej misji poświęcił Ojciec Święty Jan Paweł II 18 sierpnia 2002 r. na krakowskich Błoniach. Kamień węgielny jest fragmentem cegły z grobu św. Faustyny Kowalskiej i został przekazany franciszkanom przez Zgromadzenie Sióstr Matki Bożej Miłosierdzia w Krakowie-Łagiewnikach.

W Paragwaju kult Bożego miłosierdzia rozpoczął o. Rufin Orecki, który dał początek misji franciszkańskiej w tym kraju. Obecnie dzieło kontynuują i dynamicznie rozwijają jego współpracownicy z krakowskiej prowincji pod przewodnictwem o. Marka Dudy, delegata prowincjała na Paragwaj.

Bracia prowadzą działalność charytatywną. Co roku organizują Kongres Bożego Miłosierdzia. Wizerunek Jezusa Miłosiernego można tam spotkać dosłownie w każdym miejscu. Nie tylko w kościołach, ale w sklepach, taksówkach, szpitalach, komisariatach policji, urzędach i wielu innych miejscach. Przesłanie św. Faustyny o Jezusie, który kocha człowieka i oddał za niego życie na krzyżu nabiera coraz większej wartości. Polscy franciszkanie z prowincji krakowskiej prowadzą misję w Paragwaju od stycznia 1993 roku. Klasztory znajdują się w stolicy kraju Asunción, pobliskim Guarambare oraz w Aregua.

Za: www.franciszkanie.pl

Wędrowne rekolekcje przełożonych Braci Mniejszych w Ziemi Świętej

Minister Generalny Zakonu Braci Mniejszych o. José Rodríguez Carballo OFM wraz z Definitorem Generalnym będą w dniach od 28 kwietnia do 8 maja 2012 przebywać w Ziemi Świętej. Zarząd Zakonu będzie uczestniczył w swego rodzaju wędrownych rekolekcjach po śladach Jezusa Chrystusa. Generał rozpocznie pielgrzymowanie od sanktuarium w Nazarecie. Uroczysty ingres do Bazyliki Bożego Grobu w Jerozolimie przewidziany jest na dzień 2 maja

Za: www.ofm.org

„Tego dnia Jánico nie zapomni”

Środa, 25 kwietnia. W parafii Jánico (Republika Dominikana) nic nie wróżyło, że ten dzień pełen deszczu, błota i urwisk na drogach górskich zapisze się na zawsze tak ciepło w naszych sercach. Pomimo niesprzyjającej aury (normalnie nikt podczas deszczu nie wychodzi z domu) w nowo powstającym Centrum Formacji Integralnej im. Jana Pawła II, odbyło się spotkanie zatytułowane „Bóg ponad

wszystko”, podczas którego uczciliśmy dwóch wielkich mężów Bożych: bł. Jana Pawła II z okazji pierwszej rocznicy jego beatyfikacji i bł. Bronisława Markiewicza z racji jubileuszu stulecia jego narodzin dla nieba.

W spotkaniu uczestniczył arcybiskup z Santiago de los Caballeros, Ramon Benito de la Rosa y Carpio, który opowiadał o swoich 20 spotkaniach z Janem Pawłem II: Kiedy ludzie wołali: „Niech żyje Papież!”, Jan Paweł II cichutko powtarzał: „Niech żyje Jezus!” .

Choć ustalona wcześniej data została zmieniona i nie mogli być z nami uczestnicy Konferencji Przełożonych Wiceprowincji i Delegatur, towarzyszył nam Ojciec Generał ks. Kazimierz Radzik, ekonom generalny ks. Jerzy Sosiński oraz współpracownicy z wyspy. Ojciec Generał wręczyli ks. Arcybiskupowi medal „Benemerenti” w dowód wdzięczności za przychylność i otwartość dla Zgromadzenia oraz ustanowienie michalickiej parafii w Santiago narodowym sanktuarium św. Michała Archanioła na Karaibach. Także ofiarodawcy terenu pod budowę Centrum zostali uhonorowani specjalnymi prezentami.

Od strony artystycznej uroczystość ubogacił: koncert parafialnej orkiestry dętej (pierwszej w Republice Dominikany), poezja przygotowana przez młodzież i dzieci, misterium teatralne o ks. Bronisławie Markiewiczu zaprezentowane przez liceum ogólnokształcące z Jánico im. Juana Antonio Collado, taniec folklorystyczny oraz utwory muzyczne w wykonaniu chórów parafialnych. Na zakończenie ks. Arcybiskup, w imieniu wszystkich, złożył Ojcu Generalowi życzenia z okazji 30. rocznicy święceń kapłańskich, wręczył bukiet róż, podał wszystkim do ucałowania relikwie bł. Jana Pawła II i udzielił pasterskiego błogosławieństwa.

Za: www.michalici.pl

Zapowiedzi wydarzeń

We Lwowie rozpoczęcie procesu beatyfikacyjnego O. bpa Rafała Kiernickiego

W piątek 4 maja w Katedrze we Lwowie rozpocznie się proces beatyfikacyjny legendy powojennej historii Kościoła lwowskiego i krakowskiej prowincji franciszkanów o. bpa Rafała Kiernickiego. 3 maja

2012 r. mija setna rocznica urodzin Sługi Bożego, nieustraszonego obrońcy wiary, który pozostając po wojnie we Lwowie zabezpieczył ciągłość Kościoła i Zakonu Franciszkanów na Kresach.

Uroczysta Sesja Rozpoczęcia Procesu Beatyfikacyjnego o. bpa Rafała Kiernickiego OFMConv przewidziana jest na 4 maja 2012 r. o godz. 16.00. Otworzy ją metropolita lwowski abp Mieczysław Mokrzycki w obecności postulatora o. Sławomira Zielińskiego i ordynariusza franciszkanów z Krakowa o. Jarosława Zachariasza.

Po procesji do ołtarza wierni wysłuchają dwóch prelekcji historyków z Uniwersytetu Jana Pawła II w Krakowie: ks. dra hab. Józefa Wołczańskiego i o. dra hab. Zdzisława Gogoli OFMConv. Następnie nastąpi odczytanie dekretu otwierającego proces i zaprzysiężenie Trybunału.

Prowincja Św. Jadwigi przed Kongresem kapitulnym

Po niedawno zakończonych 37. Kapitułach Prowincjalnej, która miała miejsce w Górze Świętej Anny (diecezja opolska) w dniach od 10-14 IV 2012, w klasztorach Prowincji św. Jadwigi Zakonu Braci Mniejszych odbywają się odwiedziny nowego ministra prowincjalnego – o. Alana Tomasz Brzyńskiego.

W myśl ustawodawstwa zakonnego ma on, o ile to możliwe, „zapoznać się z problemami i potrzebami wspólnot i braci”, zanim rozpocznie się Kongres Kapitulny, na którym tworzy się wspólnoty domowe, wybiera gwardianów i przełożonych domowych, powierza urzędy i stanowiska (Statuty Prowincjale, art. 166-167). Kongres przewidziany jest w ostatniej dekadzie maja.

Prowincję św. Jadwigi, z kurią prowincjalną we Wrocławiu, stanowi 208 osób: 184 profesów wieczystych (148 prezbiterów, 36 braci zakonnych), 17 profesów czasowych

(kleryków), 3 nowicjuszy, 4 postulantów. Mieszkają oni w 23 klasztorach, z których 16 znajduje się w Polsce, 5 w Niemczech, 1 w Norwegii i 1 we Włoszech. Prowadzą działalność naukową, skoncentrowaną głównie w Wyższym Seminarium Duchownym Franciszkanów we Wrocławiu. Aktywność natomiast pastoralną prowadzą w 18 parafiach, a zwłaszcza w 6 sanktuariach: 3 w Polsce (Góra Świętej Anny, Prudnik, Wambierzyce) i 3 w Niemczech (Grafrath, Gößweinstein, Marienweiher).

Do ponad wiekowej już tradycji franciszkańskiej prowincji wrocławskiej należy ewangelizacja misyjna. W jej nurcie znajduje się aktualnie 21 misjonarzy w Albanii, Boliwii, Burkina Faso, Kazachstanie, Kenii, Maroku, Ukrainie i Ziemi Świętej.

Za: www.franciszkanie.com

Zapowiedź „Benedyktyńskiego Lata Muzycznego”

Benedyktyński Instytut Kultury „Chronić dobro” działający przy Opactwie Benedyktynów w Tyńcu już po raz kolejny organizuje „Benedyktyńskie Lato Muzyczne”. „Świat w promieniu słońca”

Festiwal powstał w wyniku połączenia dwóch wydarzeń muzycznych związanych z Opactwem Tynieckim – Tynieckich Recitali Organowych (zapoczątkowanych w 1972 r.) oraz Festiwalu Muzyki Klasztorów Benedyktyńskich Europy (zapoczątkowany w r. 2008). Będąc wynikiem spotkania geniuszu miejsca tynieckiego klasztoru z szeroko pojętą benedyktyńską kulturą i tradycją, staje się on unikalną syntezą ducha i materii, wartości najważniejszych i uniwersalnych, które tworzą niepowtarzalny profil naszej polskiej tożsamości.

Muzyka jest tu pretekstem i przestrzenią spotkania ludzi ze sobą i z historią. W ten sposób powstaje szczególna jakość kulturowa i społeczna: synteza miejsca i idei, ludzi, dziejów i krajobrazu. Obecnie otwarte możliwości współpracy z opactwem benedyktynek w Staniątkach pozwoliło zapewnić Festiwalowi szerszą publiczność – przy jednoczesnym ożywieniu kulturalnym dwóch gmin w województwie.

Celem tego unikatowego festiwalu jest przedstawienie bogatego dorobku muzycznego tradycji benedyktyńskiej. Festiwal jest dużym wydarzeniem na skalę krajową i międzynarodową. Każdego roku staramy się zagwarantować naszym gościom niepowtarzalny klimat i atmosferę,

dlatego zapraszamy jedynie światowej klasy wybitne zespoły i muzyków. Do tej pory gościli u nas m. in. Ensemble Peregrina, Ensemble Diadema, Orkiestra Akademii Beethovenowskiej, Ensemble Les Heures oraz organiści: Sergio Militello, Michael Utz i inni.

Program „Benedyktyńskiego Lata Muzycznego” konstruowany jest wokół pewnych idei czy myśli zaczerpniętych z benedyktyńskiego dorobku duchowego. Do tej pory były to sentencje z Reguły św. Benedykta (np. „Szukaj pokoju i idź za nim” czy „Z należytą powagą i stosowną powściągliwością”). Ubiegłoroczna edycja Festiwalu dodatkowo wpisywała się w „Rok ze św. Hildegardą” obchodzony w Opactwie tynieckim.

Nadchodzący festiwal „Benedyktyńskie Lato Muzyczne”, z racji Roku ze św. Grzegorzem, pragniemy poświęcić właśnie postaci tego świętego, chcąc zawrzeć go w motcie „Świat w promieniu słońca”. Słowami tymi Grzegorz opisał jedno z mistycznych przeżyć św. Benedykta.

Św. Grzegorz, pochodzący ze starego arystokratycznego rodu rzymskiego, dyplomata, duchowny, mnich, a w końcu papież, który staje w obronie jedności i pokoju, który w dobie ogólnego zamętu odwołuje się do trwałych wartości i broni godności człowieka i społecznego ładu. Chcemy, by rozbrzmiewająca w naszym Opactwie muzyka rezonowała blaskiem, harmonią, mistyką – nie przestając być bardzo blisko świata. Z tego powodu możecie się Państwo spodziewać światowej klasy wykonawców. Pozostałe szczegóły pojawią się już wkrótce.

Koncertы w ramach festiwalu „Benedyktyńskie Lato Muzyczne” odbywać się będzie w weekendy lipca i sierpnia, w Opactwie Benedyktynów w Tyńcu oraz w Opactwie Benedyktynek w Staniątkach.

Za: www.tyniec.benedyktyni.pl

ŚP. O. JAN SZUBIŃSKI (1971-2012) M.I.

Dnia 28 kwietnia 2012 r. zmarł nagle w Berlinie w wieku 41 lat o. Jan Szubiński M.I. O. Jan przebywał w kamilańskiej wspólnotcie w Berlinie gdzie pomagał współpracownikom w postudzie i jednocześnie przygotowywał się do przejścia nowej parafii.

O. Jan Szubiński urodził się 3 lipca 1971 roku w Tarnowskich Górach. Do Zakonu Postługujących Chorym wstąpił w 1992 roku aby rozpocząć nowicjat w Taciszowie. W dniu 8 września 1993 r. złożył swoje pierwsze śluby zakonne. Przez sześć lat studiował w Wyższym Metropolitalnym Seminarium Duchownym w Warszawie.

Śluby wieczyste złożył 8 grudnia 1997 roku w naszym domu zakonnym w Zabrze. Święcenia Kapłańskie przyjął 29 maja 1999 roku z rąk Kard. Józefa Glempa w Warszawie.

Po święceniach został skierowany na studia z prawa kościelnego i cywilnego na Akademii Teologii Katolickiej w Warszawie. Od 2005 roku pracował i służył swoją osobą jako kapelan szpitala i rektor kościoła p.w. Przemienienia Pańskiego w Tworzech. Od września 2011 roku został skierowany na naszą placówkę w Berlinie. O dacie pogrzebu poinformujemy w oddzielnej wiadomości.

Za: www.kamilianie.pl

ŚP. KS. ANDRZEJ PITLOK (1920-2012) SDS

Dnia 20 kwietnia 2012 roku, w godzinach wieczornych, w domu zakonnym w Mikołowie, dożywszy sędziwego wieku 92 lat, zmarł ks. Andrzej Józef Pitlok. Był on człowiekiem modlitwy i wielkiej gorliwości. Interesowały go sprawy związane z mistyką chrześcijańską i z eschatologią. Sam napisał i wydał kilka opracowań z tym związanych.

Ks. Andrzej Pitlok, nestor polskiej prowincji, urodził się 2 września 1920 r. w Ćwiklicach, pow. Pszczyna, woj. śląskie. Jego rodzice, Paweł i Józefa zd. Pudelko, zajmowali się gospodarstwem. Dwoje ich dzieci obrało drogę życia zakonnego. Siostra ks. Andrzeja była salwatorianką (Cecylia) i przez długie lata pracowała jako katecheta. Józef w latach 1935-1939 uczęszczał do gimnazjum w Mikołowie, gdzie zdał tzw. małą maturę. Jego późniejsze losy są nam mało znane. W latach 1944-1946 był żołnierzem i brał udział w działaniach bojowych II Korpusu Polskiego na terenie Włoch. We Włoszech uzyskał też maturę państwową. W 1946 r. wstąpił do salwatorianów w Rzymie i odbył nowicjat w Narni (Scalo Terni). W dniu Matki Bożej Zbawiciela, 11 października 1947 r., złożył pierwszą profesję zakonną, a wieczystą tego samego dnia w 1950 r. Studia filozoficzno-teologiczne odbył na Uniwersytecie Gregoriańskim w Rzymie. W Wiecznym Mieście otrzymał również święcenia kapłańskie, 29 czerwca 1952 r. Po święceniach, choć stale należał do polskiej prowincji był do dyspozycji prowincjała włoskiego.

W 1953 r. w czasie miesiąca letnich pełnił urząd superiora i prefekta kleryków w Castelgandolfo. W marcu 1954 r. został wysłany do pracy w Stanach Zjednoczo-

nych i odtąd jego życie oscylowało między polskimi domami w USA, a wspólnotami włoskimi. Głównym zajęciem ks. Andrzeja na terenie Ameryki była przede wszystkim praca duszpasterska i obowiązki we wspólnotach zakonnych. Kilkakrotnie był przenoszony z jednego domu do drugiego.

Do 1958 r. przebywał w Gary, potem do 1961 r. w Kinnelon, skąd ponownie wrócił do Gary i objął funkcje ekonoma domowego. W 1963 r. przełożeni wyznaczyli go jako kandydata na wyjazd do Brazylii, ale idea wysłania księży z Ameryki Północnej do Południowej w następnym roku upadła.

W czerwcu 1967 r. został przeniesiony do domu zakonnego w Veronie. Pod koniec 1968 r. Generalat wezwał go do Rzymu i powierzył obsługę kaplicy Najświętszego Sakramentu w Bazylice Św. Piotra. Na początku 1970 r. został na mocy kontraktu oddelegowany do pracy na okres trzech lat do prowincji włoskiej. W tym czasie pełnił w Narni funkcje superiora i ekonoma domowego. Potem na życzenie Generalatu

wrócił do Domu Macierzystego na stowisko ekonoma domowego i pomocnika ekonoma generalnego. W latach 1974-1975 studiował w Papieskim Instytucie Duchowości „Teresianum”, gdzie po ukończeniu nauki otrzymał dyplom: „Diploma di Perizia in teologia spirituale”. W latach 1976-1977 pomagał w pracy w Archiwum Generalnym. Potem na zasadzie umowy podjął pracę jako kapelan w domu generalnym sióstr salwatorianek i klinice Salvatore Mundi na Monte Verde. Po wygaśnięciu kontraktu myślał, jako były żołnierz, poświęcić się posłudze pasterskiej w polskiej kaplicy przy bazylice w Loreto i na polskim cmentarzu.

Ostatecznie w kwietniu 1979 r. wrócił do USA i został przydzielony do wspólnoty w Merrville. Tu przebywał przez 13 lat. Kolejne 4 lata spędził jako kapelan i kierownik duchowy w domu prowincjału sióstr Służebniczek Najświętszej Maryi Panny Niepokalanej w Cherry Hill (New Jersey). W 1996 r. zamieszkał w domu zakonnym w Veronie, gdzie jako duszpasterz podejmował w parafiach różne zastępstwa. W 2000 r. wrócił do Polski i został przydzielony do wspólnoty w Mikołowie. Tutaj zamieszkał aż do śmierci.

Ks. Andrzej zmarł 20 kwietnia w godzinach wieczornych w domu zakonnym w Mikołowie dożywszy sędziwego wieku 92 lat. Pogrzeb odbył się 25 kwietnia o godz. 11.00 w kościele parafialnym salwatorianów w Mikołowie. Mszy św. koncelebrowanej przewodniczył ks. prowincjał Piotr Filas. Ks. Andrzej Pitlok spoczął w grobowcu zakonnym na miejscowym cmentarzu. ks. W. Węglarz SDS Za: www.sds.pl

ŚP. O. WŁADYSŁAW ZIOBER (1924-2012) CSsR

O. Władysław Ziober urodził się 3 sierpnia 1924 roku w Rzadkowicach par. Mościska. Zmarł 24 kwietnia br., po kilkunastodniowym pobycie w szpitalu w Przemyślu.

Przyjęty do juwenatu redemptorystów w Toruniu w 1938 r., w czasie II wojny światowej przez rok kontynuował naukę w polskiej szkole, potem pracował przymusowo przy budowie kolei (Baudienst), po ucieczce ukrywał się, w 1944 uczęszczał do gimnazjum w Lublinie.

W 1945 r. rozpoczął nowicjat w Łomnicy i 15.08.1946 złożył pierwszą profesję zakonną. Kontynuował naukę na stopniu licealnym w Krakowie i Toruniu, gdzie zdał maturę państwową. Studiował filozofię i teologię w WSD Redemptorystów w Tuchowie, gdzie dnia 21.06.1953 przyjął święcenia prezbiteratu z rąk ks. abp. Włodzimierza Jasińskiego. Po zakończonych studiach w Tuchowie przez rok pracował w Braniewie. Następnie odbył Tirocinium pastoralne w Warszawie pod kierunkiem o. Józefa Sochackiego.

Pracował duszpastersko jako wikariusz i katecheta w Bardzie Śląskim (1955-1958, 1956-1969), Szczecinku (1958), Głogowie

(1969-1972). W Bardzie Śląskim pomagał w przygotowaniu koronacji cudownej figurki Matki Boskiej Strażniczki Wiary (1966).

W latach 1959-1965 był przełożonym domu zakonnego w Zamościu, ojcem duchownym w dekanacie zamojskim i spowiednikiem sióstr zakonnych.

Pracował jako proboszcz w Braniewie (1972-1981) oraz w nowoutworzonej parafii Zamościu (1981-1990), budując równocześnie kościół filialny w Żdanowie.

W roku 1990 o. Władysław spędzał urlop w rodzinnych Mościskach. Nieoczekiwanie proboszcz miejscowej parafii zwrócił się z prośbą do Prowincjała, o posłanie o. Władysława do Mościsk do pracy w duszpasterstwie. Po koniecznych uzgodnieniach o. Ziober został na stałe w Mościskach, gdzie gorliwie pracował jako duszpasterz i kustosz sanktuarium Matki Bożej Nieustającej Pomocy (1990-2012).

O. Władysław Ziober przyczynił się do odbudowania kościoła sanktuarijnego w Mościskach, powrotu cudownej ikony Matki Bożej Nieustającej Pomocy oraz jej koronacji w 2001 r.

Ks. abp Mieczysław Mokrzycki odznaczył o. Władysława medalem bł. Jakuba Strzeмиę za szczególne zasługi dla Archidiecezji Lwowskiej obrządku łańciskiego.

Za: www.redemptor.pl

ŚP. O. EDWARD FILIPEK (1952-2012) OP

W wieku 79 lat po ciężkiej chorobie zmarł 21 kwietnia ojciec Edward Filipek, dominikanin z klasztoru we Wrocławiu, który w Zakonie Kaznodziejskim przeżył 60 lat.

Ze względu na pogarszający się stan zdrowia, ostatnie cztery miesiące życia o.

Filipek spędził w Zakładzie Opiekuńczym Sióstr Albertynek we Wrocławiu.

Msza pogrzebowa odprawiona została 25 kwietnia. w kościele parafialnym NMP Królowej Polski we Wrocławiu – Klecinie. Po Mszy nastąpiło odprowadzenie trumny

z ciałem o. Edwarda do grobowca rodzinnego na cmentarzu parafialnym.

Za: www.dominikanie.pl

Życie Zakonne

Serwis informacyjny

Konferencji Wyższych

Przełożonych Zakonów Męskich w Polsce